

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget skal ses som et led i regeringens samlede løsningsforslag vedrørende pensionisternes samspilsproblemer.

Hovedprincippet i den samlede løsning er, at der tilrettelægges en koordineret aftrapning af de forskellige indkomstafhængige ydelser til pensionister (f.eks. personlige tillæg, herunder varmhjælp, pensionstillæg, grundbeløb samt boligydelse). Her ved sikres, at disse ydelser aftrappes gradvis og i forlængelse af hinanden, hvorved samspilsproblemet, dvs. det forhold at pensionisternes disponible indkomst kun øges meget begrænset ved indkomstfremgang, reduceres. Der henvises i øvrigt herom til bemærkningerne til lovforslaget om ændring af lov om social pension.

Ændringerne på boligydelsesområdet foreslås at træde i kraft den 1. januar 1991 samtidig med, at forhøjelsen af fradragbeløbet for pensionstillægget påbegyndes.

På boligydelsesområdet foreslås det, at *aftrapningsprocenterne gradvis nedsættes fra 15 og 25 pct. til 10 og 20 pct.* Nedsættelsen forudsættes at ske med 1 procentpoint om året fra 1991-1995.

Efter de gældende regler er hovedreglen for beregning af boligydelse, at denne udgør differencen imellem huslejen og et indkomstafhængigt grænsebeløb. Grænsebeløbet er altså den del af den samlede husleje der skal betales af pensionisten selv. Grænsebeløbet beregnes som 15 pct. af husstandsindkomsten under en vis grænse (i 1987 111.500 kr.) og 25 pct. af husstandsindkomsten herudover.

Ved en indkomstfremgang vil boligydelsen derfor efter nugældende regler blive nedsat med henholdsvis 15 og 25 pct. af indkomstfremgangen.

Med den foreslåede gradvise nedsættelse af aftrapningsprocenterne i årene 1991 til 1995 til henholdsvis 10 og 20 pct. vil boligydelsestabet ved en indkomstfremgang blive mindre, og ændringen bidrager derfor til løsning af samspilsproblemet.

Endvidere foreslås der inført en *egenbetaling på 10 pct. af huslejen*, ligeledes gradvis over 5 år. Hensigten hermed er, at kombinere den langsomme aftrapning af boligydelsen som følge af en indkomstfremgang med en tilskyndelse til at økonomisere med boligforbruget. Efter de nugældende regler vil en huslejestigning ved uændret indkomst blive dækket 100 pct. af boligydelsen, inden for maksimumsbeløbet for denne. Med den foreslåede egenbetaling vil en huslejestigning kun blive dækket 90 pct. af boligydelsen.

Efter forslaget indføres egenbetalingen i praksis ved at der ved beregningen af boligydelse tages udgangspunkt i 90 pct. af huslejen. I tilfælde hvor huslejen overstiger maksimumshuslejen, dvs. den husleje, der giver maksimal boligydelse anvendes som beregningsleje det laveste beløb af følgende to: maksimumshuslejen og 90 pct. af den faktiske husleje.

For de allerfleste indkomstgrupper vil stigningen i boligydelse på grund af de nedsatte grænsebeløbsprocenter være større end egenbetalingen på 10 pct. af huslejen, og der vil derfor samlet være tale om en forbedring. Husstande, der har så lav en indkomst, at deres grænsebeløb fastsættes til minimumsbeløbet, får imidlertid ingen glæde af de lavere grænsebeløbsprocenter.

For at sikre, at disse boligydelsesmodtagere ikke får forringet boligydelsen *nedsættes minimumsgrænsebeløbet dvs. det minimumsbeløb støttemodtageren selv skal betale, med 2.400 kr. (1987-niveau) eller 480 kr. om året i den 5-årige overgangsperiode.* Dette svarer til 315 kr. i det i § 18 stk. 1 sidste pkt. nævnte minimumsbeløb for grænsebeløb (1982-niveau). Nedsættelsen forudsættes indregnet ved den årlige fastsættelse af indkomst- og beløbsgrænser m.v.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget medfører merudgifter for det offentlige, da der for alle grupper er tale om uændret eller forøget boligydelse.